

Krigen. De har fortsat denne interessante Undersøgelse af hver enkelt Arbejders Produktivitet indenfor Fabrikkerne, men hvad der oprindeligt var et Angreb mod Arbejderne, er senere blevet til Gavn for Fabrikernes Produktivitet og til Gavn for Arbejderne selv. Da nemlig Krigstiden og Efterkrigstidens Indskrænkning af Immigrationen til Amerika hindrede amerikansk Industri i at foretage en saa stærk Skiften af Arbejdere, begyndte man ved systematiske Undersøgelser at finde ud af, at man havde meget større Udbytte af at beholde sine Arbejdere. Man undersøgte, hvorfor disse Arbejdere nu ikke var i Stand til at naa op til Gennemsnittet af Produktiviteten, og saa viste det sig meget morsomt f. Eks. i en af de største Fabrikker, som jeg har besøgt derovre, med 30 000 Arbejdere, at i 80 pCt. af de Tilfælde, hvor Arbejderen ikke naaede op til Gennemsnittet, og hvor han tidligere vilde være blevet smidt ud, var Grunden den, at Materialet ikke kom til vedkommende Arbejder i det Øjeblik, det skulde være der, at der var noget i Vejen med Maskinen, eller der var andre Grunde, som Arbejderne ikke havde Gnist af Ansvar for, men derimod hele Arbejdsledelsen. Ad denne Vej er Amerika kommet ind paa den systematiske Driftsøkonomi, som de nu fører.

Vi har, tror jeg, her i Landet en Industri, som er i høj Grad rigtig ført saavel med Hensyn til Driftsøkonomi og Raastoffernes Tilvejebringelse som med Hensyn til de merkantile Forhold; jeg tænker her paa Landbruget. Ved Statens Hjælp gennem en Række Aar har man støttet Landbrugets Driftsøkonomi og har fra videnskabelig og anden Side vist Vejen, og den er øjeblikkelig blevet fulgt af et højt oplyst Landbrug. Gennem stærke Organisationer — undskyld, ærede Medlem Hr. Pinstrup, at jeg bruger Ordet Organisationer — har Landbruget paa det kommercielle Omraade forstaaet at skabe den billigst mulige Maade at blive af med sine Produkter paa og ligeledes at skaffe sig sine Raastoffer. Det er i Virkeligheden kun den Vej, dansk Industri nu skal gaa, som Landbruget er gaaet gennem de sidste 30—40 Aar. Det er det væsentlige, der stilles Forslag om i Lovforslagets § 33, at vi skal følge den smukke Vej, Landbruget har anvist. Naar vi undersøger de økonomiske Forhold rigtigt, er det jo i Virkeligheden saaledes, at der er en Konkurrence mellem Landbruget og Byerhvervene om, hvem der skal udføre her fra Landet. Landbruget har gennem sin Driftsøkonomi, gennem sin kommercielle Dygtighed o. s. v. vist sig som

Nr. 1 i Kapløbet, men det har ogsaa — det slaar jeg fast — gennem Aarene haft betydelig Støtte fra Statsmagtens Side netop til de Linier, det skulde følge. Det er det, vi ønsker og Ministeren ønsker ved Hjælp af § 3, hvori han stiller Forslag om indenfor et Beløb af 20 Mill. Kr. at yde Garanti for Laan, der optages med det Formaal at indføre forbedret Teknik, hensigtsmæssig Omlægning af Driften, velunderbyggede Koncentrationer og lignende. I Virkeligheden er det den første Begyndelse til Samfundets, Statens Træden til direkte med Hjælp til Industrien, saaledes at den kan blive stillet paa samme Fod som Udlandets. Det sker ikke ved at dække Industrien med Toldmure, men det sker ved at gennemføre de samme driftsøkonomisk og kommercielt fordelagtige Foranstaltninger, som det har vist sig, de støtter overalt i Udlandet. Vi gaar ganske samme Vej, som Tyskland gaar ved Reichsarbeitsministeriet; det er det samme, der vil ske her, hvis den høje Rigsdag, hvad den forhaabentlig vil, støtter Regeringen paa dette Punkt. Jeg betragter denne § 3 som en Nyskabning af ganske overordentlig Betydning. Hvis saa hertil kan knyttes, at Industrien fortsætter energisk ad den Vej, den selv er slaaet ind paa med Ministeriets Støtte, paa en vis Maade at standardisere sine Varer for at skabe en lige saa ensartet Vare — jeg kommer stadig tilbage til Landbruget —, som Landbruget har skabt i sit Smør, hvis dette vilde være muligt gennem den Standardiseringskommission, der er nedsat — jeg ved ikke, hvor langt den er kommet i sit Arbejde, men Vejen er rigtig —, saa er der Haab om, at dansk Industri vil kunne klare sig i Fremtiden og vil kunne staa paa egne Ben.

Foruden Forslaget om dette store Laan, hvis Formaal er tilkendegivet ved denne nye Industripolitik fra Regeringens Side stiller Ministeriet Forslag om at forøge Eksportkreditten op til 40 Mill. Kr., af hvilke Tingene tidligere har givet Tilslutning til en Del. Jeg tror ikke, jeg behøver at omtale dette nærmere, da det, saa vidt jeg ved, altid har været et af de Spørgsmaal, om hvilke alle Tings Partier har kunnet enes.

Til § 5, som gaar ud paa at ofre $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til den Del af vor Industri, som vedrører det merkantil-kommercielle, vil jeg gerne sige to ganske korte Bemærkninger. Forleden Dag udtalte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sig om Udenrigsministeriets Budget og kom ind paa den Ordning, der blev skabt for Udenrigsministeriet i 1921.